

[Undervisningsministeren.]
 let på at vente i 4-5 år eller mere, indtil personalemangelen var klarert, med en udvidelse af undervisningspligten.

Jeg var i og for sig også meget tilfreds med hr. Flemming Jensens afsluttende bemærkninger. Men jeg syntes ikke rigtig han i fuldt omfang drog konsekvensen af dem. Hr. Flemming Jensen fremhævede meget stærkt, at skolen ikke var noget statisk, at der foregik noget i skolen hver evig eneste dag, og det er jeg enig med hr. Flemming Jensen i. En skolereform er en kontinuerlig proces. Det tror jeg også vi skal indstille os på at den fortsat må være, og der sker daglig forbedringer i skolen. Men derfor har jeg også en lille smule svært ved at forstå, at folkeskolen ikke nu skulle være rustet til at optage i gennemsnit 1 elev mere pr. 8. klasse.

Jeg er i så henseende ked af, at hr. Flemming Jensen ikke kan stille sig lige så positivt, som fru Ellen Strange Petersen gjorde det i en udtalelse til Kristeligt Dagblad den 28. januar 1972, hvor fru Ellen Strange Petersen sagde:

„Jeg og flertallet af den konservative gruppe er ivrige for en udvidelse af undervisningspligten, og vi mener ikke, at den nødvendigvis bør følge selv skolereformen.“

Jeg har endvidere lidt svært ved at forstå hr. Flemming Jensens betragtninger, når man ser på, hvordan det forholder sig med undervisningspligten i andre lande, som vi naturligt kan sammenligne os med. Ser vi bort fra Grækenland og Portugal, har alle disse andre lande en undervisningspligt, der er længere end her i landet. Jeg forstår altså ikke helt den tankegang, at den danske folkeskole skulle være så ilde rustet til at optage i gennemsnit 1 elev mere pr. 8. klasse, at man ikke skulle kunne præstere en undervisningspligt på niveau med lande, som jeg mener det er rimeligt at vi sammenligner os med.

Hr. Holger Hansen ankede over det udtryk, at 3.000-4.000 elever holdtes uden for en fortsat skolegang ud over det 7. skoleår. Jeg kan ikke se, at der er nogen grund til at anholde dette udtryk. De holdes udenfor af økonomiske årsager, af miljøbestemte årsager, fordi der er for få positive tilskyndelser

under opvæksten, og hvad man ellers kan nævne i den forbindelse.

Både hr. Holger Hansen, hr. Samuelsen og hr. Maigaard ønskede, forstod jeg, i udvalget nærmere at drøfte, hvorfor man havde undladt at indføre det i 9 punkts programmet nævnte pauseår. Jeg har ikke umiddelbart yderligere kommentarer til dette spørgsmål end dem, der er fremsat i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg tror, det kan blive overordentlig vanskeligt, hvis et ungt menneske går ud af 7. klasse og vænner sig til en indtjening på et bestemt niveau, at få den pågældende tilbage i skolen. Langt mere rimeligt forekommer det mig som foreslået at give adgang til at komme ud efter det 8. år, hvis man derefter påtager sig en erhvervsmæssig uddannelse — med strek under uddannelse. Jeg deler her helt de synspunkter om dette spørgsmål, som fru Ellen Strange Petersen fremførte under behandlingen af 9 punkts programmet i sin tid, da fru Ellen Strange Petersen netop spurgte, hvordan man egentlig ville bære sig ad med at få sådanne modvillige elever tilbage i folkeskolen.

Så blev der spurgt, hvorfor eleverne nu må vælge imellem optagelse i 8. klasse og i 1. realklasse. Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er en overordentlig omstændelig procedure, vi har ved optagelsen i 1. realklasse. Jeg mener, der står stor respekt om den måde, lærerne administrerer denne ordning på. Men det forekommer mig, at tiden har slidt meget stærkt på den, selv i den korte periode den har virket. Problemet opstår jo kun i de ganske få tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt det er rimeligt, at den pågældende elev kommer i 8. klasse eller i 1. realklasse, og i en sådan tvivlssituation tror jeg at det, at forældrene på grundlag af skolens rådgivning påtager sig et medansvar for placeringen, er mindst lige så positiv en løsning på problemet, som en prøve kan være.

Hr. Holger Hansen hævdede derefter, at jeg havde underrettet kommunerne, før jeg havde underrettet folketinget, om, at denne valgmulighed ville komme til at bestå. Det må jeg afvise. Det er ikke rigtigt. Jeg gav denne oplysning i et svar til hr. Søgaard den 12. januar her i tinget, og først derefter blev der udsendt cirkulæreskrivelse til kommunerne om spørgsmålet.